

Expunere de motive

Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, chiar dacă a fost republicată la 28 august 2015 doresc să aduc în discuție necesitatea modificării acestui act legislativ și argumentele care susțin acest lucru.

În primul rând, este necesar să ne oprim asupra criteriilor de numire a unui manager de spital. Astfel, este benefic faptul că legea surprinde numeroase aspecte necesare acestei funcții, dar consider că un manager de spital ar trebui nu doar să fie cadru universitar sau medic primar și absolvent al unor cursuri de perfecționare în management sau management sanitar, agreate de Ministerul Sănătății și stabilite prin ordin al ministrului sănătății, însă și să fie doctor în științe medicale și să fie numit cu recomandarea conducerii Universității de Medicină și Farmacie (UMF). Astfel, s-ar sublinia obligativitatea ca managerul spitalului să fie ancorat în realitatea domeniului medical și, mai ales, recunoașterea sa în cadrul breslei.

Tot în acest sens și din aceleași motive, se recomandă ca, în spitalele clinice, directorul medical să fie obligatoriu cadru didactic universitar medical, numit cu recomandarea Senatului UMF.

În al doilea rând, este oportun ca șefia de secție într-un spital clinic să devină funcție de coordonare profesională și administrativă, nu de conducere. Această modificare ar aduce lumină în situații de multe ori suspectate în mod neconcludent de incompatibilitate. În plus, șefului de secție i s-ar permite în acest fel să acceseze și o funcție de conducere autentică, stabilindu-se clar premisa că funcția de bază nu este una de conducere. Tot referitor la funcția șefului de secție, aceasta ar trebui să se poată primi, în cadrul secțiilor clinice universitare, prin concurs sau examen, dar și prin numire. Plecăm de la premisa că recunoașterea unor calități în mediul universitar se poate transfera cu ușurință în cazul numirii, fiind o bază pentru aceasta.

În aceste condiții, se vor modifica și criteriile de numire privind funcțiile de șef de laborator și de asistent medical șef, care sunt funcții de conducere și vor putea fi ocupate numai de medici, biologi, chimiști și biochimiști sau, după caz, asistenți medicali, cu o vechime de cel puțin 3 ani în specialitatea respectivă. Excepția o va constitui, astfel, faptul că funcția de șef de secție clinică este funcție de coordonare, nu de conducere.

De asemenea, în unitățile sanitare publice, profesorii universitari, medicii membri titulari și membri corespondenți ai Academiei de Științe Medicale și ai Academiei Române, medicii primari doctori în științe medicale ar trebui să poată ocupa funcții de șef de secție la cerere, cu avizul Colegiului Medicilor, UMF-ului și aprobarea Consiliului de Administrație, acest fapt nefiind aplicat și pentru funcțiile specifice comitetului director. Acest fapt va duce la o susținere a cadrelor care doresc să acceseze aceste funcții și care, deseori, din cauza reglementărilor actuale, nu pot.

În al treilea rând, este necesar ca membrii consiliului de administrație pentru spitalele publice din rețeaua autorităților administrației publice locale să fie un reprezentant al

Ministerului Sănătății, un reprezentant al consiliului local sau județean, un reprezentant al structurii teritoriale a Colegiului Medicilor din România, un reprezentant al structurii teritoriale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, fiecare cu drept de vot. Astfel, se asigură că fiecare membru are o putere asupra deciziilor care se iau în cadrul consiliului respectiv. În plus, este necesar ca membrii să aibă experiența și expertiza necesare domeniului în cauză.

Pe de altă parte, este necesar să fie făcute modificări asemănătoare și asupra consiliilor din alte spitale publice, precum sunt cele din rețeaua Ministerului Sănătății, tocmai pentru a ne asigura că acestea beneficiază de aceleași condiții.

Nu în ultimul rând, consider că, în spitalele clinice universitare, Președintele ar trebui să fie de drept reprezentantul UMF; pentru restul spitalelor, Președintele ar trebui să fie de drept reprezentantul Colegiului Medicilor.

Toate aceste măsuri sunt necesare dacă ne dorim cu adevărat un sistem medical de stat performant. Este drept că este nevoie de foarte multe lucruri în acest domeniu, dar putem contribui prin ceea ce este în puterea noastră – asigurarea unui cadru legislativ clar privind organizarea și desemnarea conducerii spitalelor din România. La urma urmei, suntem cu toții conștienți de faptul că este nevoie de o direcție clară și de o strategie fermă care să pornească de la vârf pentru a gestiona activitatea unui spital care trebuie să funcționeze după parametri bine stabiliți pentru a atinge un nivel eficient și pentru a satisface nevoile comunității pe care o deservește. Iată de ce consider că este necesar să ne concentrăm atenția pe modificările menționate și îmi exprim convingerea că acestea se vor bucura de sprijinul dumneavoastră.

Față de cele de mai sus, înaintăm Parlamentului spre dezbatere și aprobare Propunerea legislativă pentru pentru modificarea și completarea Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.

În numele inițiatorilor,

**Senator,
Florin Popa**

